

erkender jeg, at der under Sagens Behandling paa Rigsdagen er indkommet ny Momenter, som absolut maa tages med i Betragtning. Jeg tænker her særlig paa to Ting, først paa de Ødelæggelser, som fandt Sted ved Øresundets Kyst ved Stormen i Vinter. Den ærede Ordfører sagde, at for ham var det ikke det afgørende; jeg fremhæver det dog som et meget betydningsfuldt Moment, som jeg ganske sikkert vilde have taget med i Betragtning under Forhandlingerne om dette Lovforslag. Det har vist sig der, at det vistnok er nødvendigt paa forskellige Strækninger af Landets Kyst at faa et samlet Forbud nedlagt, saaledes at Kendelsen lyder ikke paa den enkelte Ejendom, men paa en samlet Kyststrækning. Og naar det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olesen) mente, at det var noget ganske særligt for Øresundskysten, er jeg uenig med ham deri. Jeg tror, der er mange Kyster, hvor det er nødvendigt og ønskeligt, at hele Kysten kommer ind under en Kendelse. Jeg behøver blot at nævne Kysten ved Møns Klint; det vilde være i høj Grad sørgeligt, om dette enestaaende Parti i Landet skulde ødelægges ved for stærk Opfiskning af Strandmaterialier. Men der er jo ogsaa mange andre Steder i Landet, hvor Kysten er meget udsat for Overlast fra Havets Side. — Der er ogsaa et andet Moment, den stærke Opfiskning, der finder Sted ved Dampskibe. Der optages ved Dampskibe saadanne uhyre Masser af Strandmaterialier, at ogsaa dette Forhold ganske sikkert maa tages i Betragtning, naar vi skulle lovgive paa dette Omraade. — Jeg erkender altsaa, at disse Momenter ogsaa vilde have haft Indflydelse paa min Stilling til Spørgsmaalet, og da det nu er givet, at Sagen ikke kan gennemføres i Aar, selv om den foreslaaede Dagsorden ikke vedtages, saa ser jeg i og for sig ikke, at der er noget til Hinder for, at Sagen bliver overdragen til Regeringen. Jeg er ikke enig med det ærede 2det Medlem for 8de Kreds i, at Forslaget derved bliver kastet til Side, og den ærede Ordfører har jo ogsaa allerede imødegaaet denne Ytring. Nej, Sagen bliver tværtimod tagen op, og Regeringen bliver opfordret til ikke at kaste den til Side, men netop at tage den op til Overvejelse, og der er jo ganske sikkert meget, der kan tale for, at et Forslag som dette fremkommer ved Initiativ fra Regeringens Side og ikke ved privat Initiativ. Som Sagen altsaa stiller sig for mig nu, da det er haabløst at tænke paa at faa Sagen gennemført i denne Samling, ser jeg

ingen Grund for mig til ikke at modtage den stillede Dagsorden, idet det er mit Haab, at der ved Overvejelse fra Regeringens Side vil kunne komme et godt og brugeligt Forslag frem, og jeg skal derfor acceptere den Dagsorden, der er stillet af det ærede Flertal.

Olesen: Til den ærede Landbrugsminister vil jeg blot svare, at det kan være meget pænt, at han ikke vil forrykke noget nu med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, der jo alligevel ikke kan blive til Lov i denne Samling. Jeg skal derfor ikke særlig nævne noget om hans Stilling til det foreliggende Forslag. Derimod var der noget, jeg gerne vilde have lidt bedre Rede paa. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) kom med et Udtryk — jeg vil haabe, det ikke var i nogen ond Mening, men det havde en lille Bismag, naar han nævnede, at det var nogle Bønder, som særlig skulde tilkaldes som Strandsyn, og de kunde ikke have nogen grundet Mening om det. Jeg vil tilstaa, jeg vil nødig i Klammeri med de to fine Jurister, men et er jeg alligevel klar over, at vi Bønder, der ere fødte og opdragne ved Kysten og have set Fjordens og Havets Gang baade i Storm og Stille, tror jeg nok ere lige saa kloge og kunne dømme om Kystfredning lige saa godt som en Højesteretssagfører. Det ærede Medlem mente, at Kystejerne med Hensyn til Aaløb stod meget heldigt. Jeg nævnte med Hensyn til de offentlige Vandløb, at der kunde den enkelte Kystejers, ligesom i den her foreslaaede Lov, tit komme til at bøde for de mange. Det vil han aabenbart ogsaa kunne. Er et offentligt Vandløb optaget paa Regulativet og vedtaget af Flertallet, kommer den enkelte Mand til at bøje sig for, hvad der er vedtaget af Flertallet; selv om hans Ejendom lider Skade derved og udtørres eller paa anden Maade ødelægges, vil han have Vanskelighed ved at faa Erstatning. Naar den enkelte Lodsejer kan komme til at lide en Del Uret ved de her foreliggende Forhold, saa kan han ogsaa komme til det ved de offentlige Vandløb. — Til den ærede Ordfører vil jeg bare sige, at naar han mener, at baade Lodsejere og Stenfiskere somme Tider kunne øve bølgeagtige Streger mod hinanden, saa kunne vi jo ikke ved denne Lov lave nogen Bøllelov; sker der Overfald, eller bliver der kastet med Sten, saa har man jo de almidelige Love, der kunne værges os i saa Henseende. Jeg gaar altsaa ud fra, at dette lille Lovforslag, som det foreligger,